

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2014. gada jūlija avīze Nr. 7 (192)

**sākums
jaunam domu
lidojumam...**

*Rīts. Katram mums tas
atnāk citādāk. Ar lietus lāses
klauvējienu pie loga rīts.
Ar pirmajiem saules sta-
riem. Ar putnu dziesmām
koku galotnēs. Ar miglas
palagiem noņļauta siena
vālos. Ar pēdējo neizlasī-
to grāmatas lappusi.*

*Rīts. Steidzīga gājēja soļi
uz ceļa. Piena kannu šķindas
un gotiņu māvieni. Gaiļa rīta
dziesma un suņu rejas.*

*Rīts. Sākums jaunam domu li-
dojumam.*

*Klusums. Vēl mirklis un zinu, būs
labi – brūkļu mētrās mirdzošām acīm
modīsies rīts.*

Solvita

Valdas Otvares foto

Jūlijs īsumā

01. – 31.07. Sākas ceļa rekonstrukcijas darbi posmā centrs – Ļūmāni.

06.07. Ozolkalna kapu svētki.

09.07. Piedalīšanās Madonas pilsētas pludmales čempionāta 4. posmā.

12.07. Mētrienas mednieku dalība šaušanas sacensībās Drustos Raunas novadā.

12.07. Mētrienas tautas nama kolektīvu dalība Aiviekstes svētkos Lubānā.

20.07. Dalība Madonas novada atklātajā čempionātā pludiņa makšķerēšanā Aiviekstes upē.

23.07. Piedalīšanās Madonas pilsētas pludmales volejbola čempionāta 5. posmā.

26.07. Tautas namā privātpasākums.

27.07. Mētrienas makšķernieki piedalās sacensībās Ērgļos.

27.07. Piedalīšanās Ošupes pagasta sporta spēlēs Degumniekos.

30.07. Trīs Mētrienas komandas spēlē Madonas pilsētas pludmales čempionāta finālā.

Notikumus apkopojā **Ilmārs Grudulis**

Sākusies autoceļa rekonstrukcija

REDZESLOKĀ

Mētrienā sākušies 2014. gada lielākie saimnieciskie darbi. Par to var katrs pārliecināties no Madonas puses iebraucot Mētrienas centrā. Pirms Rijzemēm ceļa malā var izlasīt uz plāksnes norādījumu, ka notiek valsts reģionālā autoceļa P – 62 Krāslava – Preiļi – Madona (Ļūmāni – Mētriena) posma 113,4 – 122,2 km rekonstrukcija. Finansējuma saņēmējs – republikas Satiksmes ministrija. Darbi notiek par Eiropas reģionālās attīstības fonda naudu. Katru dienu no pagasta centra līdz Ļūmāniem strādā liels daudzums ceļa būves tehnikas. Iztiņa grāvjus, noņem apaugumu, ierīko caurtekas, izvieto simtiem aizsargbarjeru darbu netraucētai veikšanai. Darbus no Mētrienas centra līdz Odzienes ezeram izpilda Smiltenes ceļu būvētāji, bet no Odzienes līdz Ļūmāniem Rēzeknes ceļinieki.

Ilmārs Grudulis
Valdas Otvares foto

Aiviekstes svētkos

PASĀKUMI

Jau kopš seniem laikiem mūsu senči apmetās uz dzīvi upju un ezeru krastos. Arī pie Aiviekstes. Tā rāmi plūst caur Rēzeknes, Balvu, Rugāju, Lubānas, Madonas, Krustpils un Pļaviņu novadu, un ikgadējie Aiviekstes svētki Lubānā pulcē visus upes krastos dzīvojošos ļaudis.

Pirmie svētki notika 1999. gada 10. jūlijā, kad uz Lubānu tika aicināti trīspadsmit pagasti un divas pilsētas. Tie visspilgtāk ir palikuši atmiņā, jo bija pirmie, un tas, cik labi tie izdosies, nebija skaidrs arī pašiem rīkotājiem.

Svētkos jau ir iezīmējušās tradicionālas norises - koncerts Lubānas evaņģēliski luteriskās draudzes baznīcā, amatieru kolektīvu koncerti, amatnieku tirdziņš, latviešu tautas ēdienu un dzērienu degustācija, folkloras kopu sadziedāšanās, tautas muzikantu muzicēšana, laivošanas sacensības pa Aivieksti, gājiens, kas noslēdzas pilsētas estrādē ar svētku koncertu, zaļumballe līdz rīta gaismai un pusnaktī – Aiviekstē peldošanas sveču liesmiņas.

12. jūlijā Lubānā aizritēja gadskārtējie starptautiskie amatiermākslas kolektīvu svētki ar šīgada moto „Radi prieku!” Arī Mētrienas pagasta robežas skar Aiviekstes ūdeņi. Tāpēc Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi saņēma aicinājumu piedalīties svētkos. Uz Lubānu devās sieviešu koris „Jūsma”, lai dziedātu koncertā „Dzied, mana dvēsele dzied” Lubānas ev. luterāņu baznīcā kopā ar Lubānas kultūras

„Mētra” Aiviekstes krastā.

Dejotprieks.

Kas gan mēs būtu bez šoferīša Viktora!

Koncerts baznīcā.

dejā” Lubānas pilsētas estrādē.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Mācīsimies pozitīvu domāšanu

PĀRDOMĀM

Neviena kaite nespēs uzveikt cilvēku, ja viņa dvēsele ir harmonijā ar Visumu. Tā uzskata viens no pasaules dabiskās uztveres pamatlicējiem Jamamoto Hara. Eiropā un Amerikā šī teorija ir vairāk pazīstama kā Pozitīvās domāšanas skola. Jamamoto Hara pabeidza universitātes medicīnas psiholoģijas nodaļu. Nopietni aizrāvās ar alkido. Viņu pārsteidza miermīlīga filozofija – nepretošanās jaunumam ar vardarbību. Viņa zināšanām pamatus ielicis profesors Uešiba. Viņš rosināja jauno psihologu Haru radīt dabiskās pasaules uztveres teoriju, kas būtu universāls aizsardzības līdzeklis pret daudzām kaitēm.

Lasot presi un grāmatas un dažreiz pārlicinoties pašai, un vērtējot pie sevis pozitīvo un vairāk negatīvo, tad, izsakot savas domas, vēlos dalīties ar lasītājiem. Atceros kāda me-

diķa teikto, ka cilvēkiem slimība un noskaņojums rodas galvā. Bieži noskaņo sevi no paša rīta agruma – slikti laika apstākļi, kaimiņš kaut ko sliktu pateicis, meklē vainu apkārtējos, iestādēs. Ejoj ikdienas solī, satiekot gaišus un pozitīvus cilvēkus, šķiet diena ir sākusies saulaina. Gribu minēt mūsu, ļoti godājamo Alisi Briņķi. No viņas esmu dzirdējusi tikai labus vārdus. Gan par cilvēku veikumu, gan par katru uzplaukušu ziedu, par sakoptu sētu. Ejoj garām visiem, kas strādā, viņa mēdz pateikt ko labu, uzmundrināt un izteikt prieku par to, kas paveikts mūsu pagastā. Nekad neesmu no viņas dzirdējusi negatīvus vārdus ne par veciem, ne jauniem cilvēkiem, ne bērniem. Bieži sarunā ar viņu ir vēlēšanās, kaut mūsu pagastā būtu vairāk šādu gaišu cilvēku. Viņas gaišās un labās domas ir viņai palīdzējušas. Ja mēs ieskatītos apkārtnē, varētu sastapt daudz pozitīvi noskaņotu cilvēku, kuri prot strādāt, palīdzēt saviem tuvākiem, mazāk spriedelēt par citu neveiksmēm.

Par cik man pašai nācies būt slimnīcās (pārciest operācijas, ilgstošu laiku atrasties ārstniecības iestādēs), tad esmu saskārusies ar dažādiem un dažādu tautību cilvēkiem. Nav svarīgi, kāda cilvēkam tautība, bet kāds viņš ir pats. Vai pieder pie pozitīva vai negatīva tipa? Bija kāda sieviete, apmēram trīsdesmit gadus veca. Ārsti viņai nebija devuši labas cerības uz izveseļošanās. Mēnesi pavadot kopā ar viņu vienā palātā, es ar apbrīnu vēroju, kā viņa priecājas par katru dienu un vēlēšanos dzīvot savas ģimenes, sava mazā bērniņa dēļ. Pat šķita neticami, ka šī sieviete ar savu gribasspēku, ar iedvesmu izveseļojās, pat mediķiem bija liels pārsteigums, kā cilvēks var sevi iedvesmot. Labas domas palīdz grūtos brīžos.

Bieži sastopam cilvēkus, kuri vispirms pavēsta visu negatīvo, kas notiek kaimiņos, pagastā, bet, kas klausās, tas saņem tās negācijas, no kurām atbrīvojas stāsītājs. Tautā ir teiciens – ja gribi zināt par sevi, savu dzīvi,

Inesei Podiņai – 45

MĒNEŠA JUBILĀRI

Jau vai tikai?

Dzinn... dzinn... Katram būs gadījies dzirdēt kā skan vējā kokā iekārti zvaniņi. Dzidri, jautri, vēstot kaut ko labu, jautru. Tā vien gribas ieklausīties to skaņās. Ar šiem zvaniņiem man gribas salīdzināt cilvēku, kuru es pazīstu ilgus gadus un esmu iepazinusi dažādās dzīves situācijās. Tā ir Inese. Es varu apbrīnot viņas dzīvesprieku, humoru, atsaucību.

Ineses dzimtā puse ir Sunākste, bet, beidzot sovhoztehnikumu, kā jaunais speciālists viņa darbu uzsāka kolhozā „Līdums” par veteriņāro feldšeri. Te piedzima meita Lolita. Mūsu meitas mācījās vienā klasē. Es iepazīnu Inesi kā stingru, prasīgu mammu, kas savai vienīgajai meitai nedeva nekādas atlaides. Mammais teiktais bija likums.

Es atceros Ineses un Arta kāzu dienu, jo lasīju dzeju svinīgajā ceremonijā. Inese un Artis saimnieko „Liepsalās”. Ineses pārziņā ir govīs, teļi. Artis pārziņā visu, kas saistīts ar zemi, lopbarību, graudiem un tehniku.

Pa šiem gadiem esmu iepazinusi Ineses nesavtību saistībā ar lopiem – viņa nekad neuzspiež savu viedokli, vien pasaka – ja tā būtu mana gov, es darītu tā. Atbraucot uz izsaukumu, līdz ar Inesi ienāk jautrība, sirsniņas sarunas. Līdz ar pieredzi, apmeklētiem kur-

Inese izrādē „Sunītis un viņa kauliņš”.

siem, arī darba rezultāts gandrīz simts procenti pozitīvs. Viņa uzskata, ka katra gotiņa ir vērtība, tāpēc arī viņas pārliecība

Visi kopā.

ir, ka pie nelielas vainas lops nav jānodod kautuvei, bet jācinās, lai ikvienas saimnieces lolojumus turpinātu labi ražot pienu un šo sauli lai ieraudzītu pēc iespējas labāki teliņi.

Īpaša vēsture Inesei ir ar kaķiem. Nu patīk murrātājiem „Liepsalās”. Tagad to ir divdesmit septiņi – apkopti, pabaroti, sterilizēti un izārstēti. Kāds varbūt nievājoši novaikstīsies. Bet arī es nespētu kāda cilvēka pamestu kaķi padzīt no mājas, ja viņš prasa ēst,

siltumu un pajumti.

Ineses sirdslieta ir puķes – lilijas, īrisi,

tad pajautā kaimiņiem, jo tie taču labāk zina... Gudrāks cilvēks vienmēr pateiks, ka īstenību nezina, bet tautā sauktie tenkotāji pasaka, ka vienmēr viņiem ir taisnība.

Var minēt kādu piemēru. Bērnu laukumā spēļu vietu sakārtoja pagasta strādniece, kaut gan to vajadzēja darīt citiem. Tā vietā, lai pateiktu paldies, atradās runātāji, ka izravētā nezāle esot salikta vietā, kur to nevajadzētu. Arī iepriekšējās vasarās daži saņēma pārmetumus par tādiem darbiem. Pat bija kāda pensionāre, kas teica, ka par tiem darītajiem rakstis presē.

Ja iznāk kādu laiku gaidīt veikalā vai pastā, var dzirdēt visādas klačas. Nepamatojas. Vai šajā brīdī nevarētu pārrunāt par paveikto dārzā, par izaudzēto ražu vai dzirdēt to, kas labs ir paveikts mūsu pagastā? Kritika nāk no tiem, kuri gaidā palīdzību, bet nav sev paši pajautājuši, ko labu darījuši sava pagasta labā. Maz var dzirdēt sarunas par izlasīto, redzēto, padarīto. It kā šķiet, kā saldo

ēdienu pasniedz viens otram par kaimiņu nebūšanām, bet tani pat brīdī neieskatās sevī, kā paši dzīvojam... Cilvēku vidū ir arī skauģi, kuri skauž citu veikumu. Brīnumi dzīvē nenotiek, arī panākumi neatnāk bez darba. Cilvēki paši veido savu dzīvi.

Latvijas avīzē un žurnālos ļoti daudz raksta par senioru darbu, darbošanos laukos, sabiedriskajos darbos. Prieks par tiem, kuriem jau astoņdesmit, bet nesēž rokas klēpī salikuši. Nav laika spriedelēt par kaimiņu veiksmēm vai neveiksmēm.

Skaudība nepieder pie cilvēku labākajām īpašībām. Visi to zina, bet tajā pašā laikā reti kuram paveicas izvairīties no tās asajiem dūrieniem. Tā var piemist neatkarīgi no cilvēka dzimuma, rakstura, vecuma. Kāpēc cilvēki skauž cits citu? Vai tas ir labi vai slikti? Skaudība liecina par cilvēka nespēju saskaņot savas dzīves vērtības un priecāties par tām. Tā indivīdam liedz izbaudīt savu dzīvi, jo viņš ir nodevies citu dzīvei. Skaugis reizēm pats

Lolitas izlaidumā kopā ar Arti un mammu.

dažādas interesantas formas un krāsas ziemcietes, skujeņi. Arī manā dārzā zied un priecē acis dienzielilijas no Ineses dārza.

Inesei ir divas māsas un brālis. Bet māmuļa nu jau pusotru gadu ir citā saulē. Mūs vieno kopīga bēda, jo arī es atvadījos no savas mammais. Paldies Tev par skaisto dzelteno tulpju pušķi, ko noliki uz manas mammais kapa 12. aprīļa vakarā... Pastaigā pa kapiem, par katru padomā, atceries, piemiņi. Un kļūst vieglāk, it kā kāds smagumu no sirds noņemtu. Un atkal ir spēks, ko citiem dot, nevienam neredz vienatnē noraustu asaru.

Kādu laiku Inese dziedāja kori „Jūsma”. Tagad spēlē teātri. Nu interesanta viņa ir. Kādā izbraukuma izrādē, kad Inesei bija problēmas ar veselību, autobusā valdīja klusums. Tīri vai nobijāmies. Bet nu jau atkal kādudien pie tautas nama redzu, piebrauc mašīna un ieskanas Ineses smieklis un valoda kā paziņu satiekot. Dzinn... dzinn...

Lai Dieva svētība Tev, Inese, Taviem mīļajiem un Tavai mājai.

Eugēnija Jermacāne

Foto no jubilāres personīgā arhīva

neapzinās, kas sagandē viņa paša dzīvi. Šīs jūtas ir ļaunas, ja tās cilvēkā ieperinājušās, neatkāpjas un pamazām vien spēj sagandēt gan dvēseli, gan miesu.

Mums nevajadzīgi ir jāsaprot, kas mēs paši esam un kāpēc esam nākuši šai pasaulē. Paši nevēlamies saprast savas personības stiprās puses. Kādreiz traucē paša cilvēka slinkums. Gudram cilvēkam jāspēj valdīt un vadīt savas vēlmes un neskaust tos, kuri izrādījās veiksmīgāki.

Mēs nevajadzīgi vai bezjēdzīgi nometam zemē laiku, izšķiežam savu enerģiju, uzkrājot sevī tikai sliktās domas un nododot citiem, pat neapzinoties, ka laika rats griežas. Taupīsim savu un citu laiku. Ikdienā pateiksim kaut vienu labu vārdu par saviem tuviniekiem, kas dzīvo līdzās. Centīsimies saskaņot to, kas gadu gaitā paveikts mūsu pagastā. Mācīsimies saglabāt savu un citu cilvēku dvēseles pārdzīvojumus.

Eleonora Rimša

Es šodien Tevi vedīšu pie rokas

CILVĒKS STARP MUMS

*Es šodien Tevi vedīšu pie rokas,
Tu vaļā nelaid, stingri turi ciet,
Pa diviem tomēr gaita vieglāk sokas,
Jo vajag ilgi ļoti tālu iet.*

26. jūlijā, saules lutināti, kāzu dienu svinēja Jolanta un Jānis Freiji.

Vai atceraties savu pirmo tikšanos?

Grūti pateikt par pirmo tikšanos, jo laiciņu jau tāpat bijām pazīstami. Kad pirmo reizi ieraudzīju Jāni, man viņš uzreiz iepatīkās pēc savas ārienes. Kad iepazinu viņu tuvāk, tad sapratu, ka Jānis ir mans ideālais vīrietis. Tik maigs, rūpīgs, sirsnīgs un gādīgs.

Kas ir foršākais, ko esat kopā darījuši?

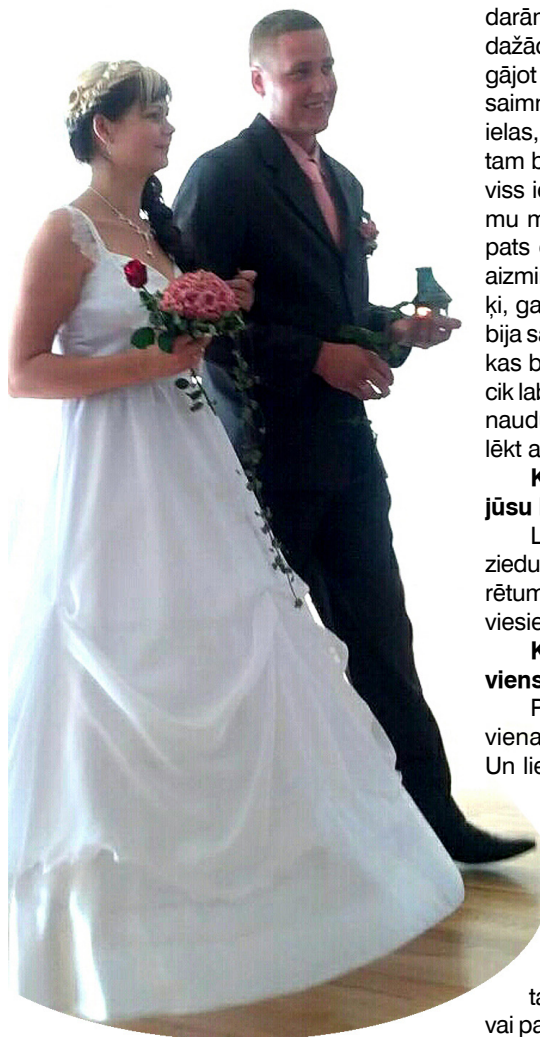
Visa mūsu kopdzīve pat kā neprecētam pārim ir bijusi forša. Esam braukuši dažādās ekskursijās, redzējuši daudz skaistu vietu. Esam ekstrēmo pasākumu cienītāji. Kopā esam bijuši Tarzānu trasē Siguldā, esam lēkuši ar katapultu. Katru sezonu cenšamies aizbraukt uz jūru. Bijām Lietuvā dažādās atrakcijās, kur cilvēkiem ar vājiem nerviem neiesakām doties. Kopā mēs varam izdarīt jebko. Nav tādu izaicinājumu, ko kopā nevarētu izdarīt.

Vai precēties ir moderni? Daudzi pāri tāpat dzīvo kopā...

Visi cilvēki nevar būt vienādi. Tas nav modes jautājums, bet gan sirds acinājums. Kāzas, pēc mūsu domām, pierāda un pastiprina jūtas. Mēs ikvienam pārliecinātam pārim iesakām nevilcināties un izbaudīt vienu reizi dzīvē to sirsnīgo un brīnišķīgo mirkli, kurš domāts tieši divām mīlošām sirdīm. Patīkami, ka apprecoties, esi viens vesels. Kā kārtīgam ģimenes pārim pienākas būt ar vienādu uzvārdu.

Vai atceries, kā Jānis Tevi bildināja?

Jā, atceros. Tas bija 2013. gada vecgada mījā, tieši pirms pusnakts. Viss kā romantiskajos seriālos, uz viena ceļīša. Jauno gadu sagaidījām Mārcienas pirtī

ar draugiem. Bija, kas zināja par Jāņa plāniem un bija arī tādi, kas jūtas pārsteigti par notiekoši, gluži tāpat kā es. Jānis pirms pusnakts mani bildināja, es, protams, teicu jā. Saskandinājām glāzes un gājām šaut raķetes.

Pirms kāzām jums tika rikota vecmeitu un vecpuišu ballīte...

Puiši Jancim bija uzrikojuši ekstrēmo, man romantisko ballīti. Mūs katru iesēdināja atsevišķās mašīnās un katrs devāmies uz savu pusi. Draugi mums atņēma telefonus, lai nevarētu sazināties un uzzināt, ko

darām. Meitenes man bija sagatavojušas dažādus uzdevumus, kas bija jāpilda, stāigājot pa Madonu – jāpierāda, ka būšu laba saimniece, pie veikala Maxima lika slaucīt ielas, bija jāmeklē nopelnīt arī naudiņa. Pēc tam bija romantiskas vakariņas Efejā, kur viss iepriekš jau bija sarunāts. Pārsteigumu man bija sagatavojis arī Jancis, kaut pats devies izklaidēties, nebija par mani aizmirsis – bija man sagatavojis ziedu pušķi, gan mazu, mīļu dāvaniņu. Puiši viņam bija sagatavojuši arī dažādus uzdevumus, kas bija jāveic dienas garumā, jāpierāda, cik labs vīrs būs, vai varēs ģimenei nopelnīt naudu. Dienas noslēgumā viņam nācās lēkt ar gumiju no vagoniņa Siguldā.

Kas visspilgtāk paliks atmiņā no jūsu kāzu dienas?

Laikam jau Jā vārda teikšana un lielie ziedu klēpji. Atmiņā paliks Kalsnavas Arborētuma apmeklējums, kur mums un kāzu viesiem bija jāveic dažādi uzdevumi.

Kādas rakstura īpašības cienāt viens otru?

Pirmkārt, tā ir uzticība. Ja būs uzticība vienam pret otru, tad viss būs kārtībā. Un liela nozīme ir cieņai, jo tad tu nevari nodarīt otram pāri, neapkaunosi, nesāpināsi.

Kas ir veiksmīgs un laimīgs laulības dzīves pamats?

Mācēt laicīgi izrunāties un ieklausīties viens otru, lai varētu risināt radušās domstarpības. Lai tas viss nepārvērstos lielā pārpratumā vai pat skandālā. Liela nozīme ir abpusējai mīlestībai, uzticībai un cieņai. Nevajag savus strīdus, ja tādi rodas, publiskot sabiedrībā.

Ko darāt kopā?

Mums nav atdalīti darbi, kas patīk, kas nē. Pēc iespējas visu cenšamies darīt kopā. Kopā izklaidējamies, vienkārši esam kopā.

Paldies Jolantai un Jānim par sarunu. Lai jūsu mājās valda mīlestība, satīcība un uzticība. Esiet laimīgi!

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgā arhīva

Pasākumi makšķerēšanas sacensībās

MAKŠKERĒŠANA

20. jūlijā Kalsnavā notika Madonas novada atklātais komandu čempionāts pludiņ-makšķerēšanā. Mētrienas komanda startēja ierastajā sastāvā – Rolands Kaļeņikovs, Genādijs Sinkevičs un Ingars Vestfāls. Dalība bija veiksmīga. Individuāli

3. vietu izcīnīja Genādijs. Arī komanda kopumā ierindojās 3. vietā. Mājās pārveda skaistu kausu, kuru iespējams aplūkot pagasta muzejā „Zilēs”.

27. jūlijā Ērgļos novada svētku programmā bija arī makšķerēšanas sacensības. Ērgļos Mētrienas komandai tik labi neveicās. Pie godalgām netika. Atpakaļceļā Rolands, Ingars un Genādijs

apstājās Aiviekstes krastā, kur noķēra sapalus.

23. – 24. augustā Rolands ar komandu plāno piedalīties Latgales kausa sacensībās, kuras iepriekšējos gados notika Rēzeknes upē. Ja notiks vēl citas sacensības, piedalīsies arī tajās.

Ilmārs Grudulis

Jānis Bogdanovs 18.12.1942. – 07.08.2014.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Pa vienam vien un viens pēc otra mēs aizejam, lai paliktu šai zemē...

2014. gada 7. augustā šo pasauli atstāja Jānis Bogdanovs. Jāņa dzimtā puse ir Rāksalas „Ratnieku” mājas, kur 1942. gada 18. decembrī Pāveta un Malvīnes Bogdanovu ģimenē pirmajam dēlam šūpulis tika kārts. Nebija lemīti Jānim un brālim Pēterim iepazīt tēva rūpes, mīlestību, jo viņš tika iesaukts leģionāros un tā arī pazuda bez vēsts. Jāņa aprūpētāja, audzinātāja un sargātāja bija tēva mamma. Strādāt bija jāsāk agri. Vīspirms par piekabinātāju, tad, beidzot Ozolu arodskolā traktorista kursus, varēja pats vadīt spēkratu.

1964. gada 21. novembrī Jānis un Maija nodibina ģimenei, lai kopā nodzīvot gan drīz piecdesmit gadus. Jaunā ģimene dzīvo Rāksalā Plato mājā. Maija slauc govīs, Jānis ir fermas traktorists – jāpiegādā barība govīm. Īpaši grūti bija sagriezt gabalos sasalušo skābarību ar paštaisītu cirtni. Tas viss vēl jāieceļ piekabē. Vēl jāpaspēj savest barība Skujnieku telēm un Lūzas bulļiem. Kad vajadzēja,

Jānis slauc govīs, bērnus pieskatīja, ēst izvārīja. Nebaidījās nevienu darbu. Bieži ciemojās pie sievas-tēva „Straumēnos”. Šajās mājās piedzima dēli Ivars un Atis. Sievastēvs iemācīja brūvēt garšīgu alu un pareizi žāvēt gaļu – darbs bija jādara divu dienu garumā. Meita Ineta pirmos soļus spēra jau Salās „Burtnieku” mājās. Jānis pabeidza kursus Ērgļu PTV un ieguva tiesības vadīt T – 150 traktoru. Pēc kopsaimniecības izjūkšanas Jānis daudzus gadus kopa savas gotiņas, šad tad ko uzdziedot viņām. Kad cits bija kūti, runāšana ar gotiņām bija bargāka, bet, ja neviens neredzēja, samīloja tās, ko klusi pastāstīja ragainēm. Jānis mīlēja lasīt žurnālu „Dadzis”. Tieši Hānberga sacerējumus, anekdotes. Kā ikdienas rituāls viņam bija klausīties radio laika vērotājus. Tad gan visiem bija jābūt klusiem.

Mājīnieki atceras, ka Jānis mēdza vakaros pieliet katliņos ūdeni, lai no rīta

tam, kas iekurinās plīti, tas vairs nebūtu jādara. Šodienas acīm skatot, mājīnieki atceras, ka Jānis bija gana noslēgts cilvēks, par savām izjūtām nerunāja un tāpēc daudz kas no pārdzīvotā tā arī aizgāja līdz ar Jāni – brāļa Pētera aiziešana mūžībā, ciņa ar slimību divu gadu garumā. Iespējams, arī bērni – Ivars, Atis un Ineta, atvadoties no tēva, nožēloja, ka nepaspēja ar tēvu izrunāties, ko pateikt. Varbūt vienkārši kopā pabūt. Nu sarunāties tagad varēs tikai caur Ozolkalna kapu velēnu. Arī mazbērni Olita, Edmunds, Sintija, Agneta, Edgars, Ģirts, Artis un mazmazbērni Rolands un Roberts vectēva vārdu lasīs tikai uz kapakmens.

Laika ritumā lai mums paliek par Jāni Bogdanovu tikai gaišas atmiņas. Par viņu paliek lai tikai gaisma.

Vispatiesākā līdzjūtība tuviniekiem.

Eugēnija Jermacāne

Vārnas, meža cūkas, brieži un sacensības

MEDĪBAS

Mednieku kolektīvs saņēma vairāku lauku sētu iedzīvotāju sūdzības par uzņēmīgām vārnām. Ar šīm negācijām mednieki tikt galā uzticēja Valdim Kaminskim. Valdis vienu vārnu nošāva. Par biedējumu citām, Valdis aiz kājas pakāra garas kārts galā. Arī vārnām ir saudzējams laiks. Tās atļautas medīt.

Jūlija mēnesī pirmo meža cūku nomedēja jau minētais vārnu apkarotājs Valdis Kaminskis. 3. jūlijā divgadīgu meža kuili pieveica ap desmitiem vakarā kviešu laukā pie Purmalām (Būriem). Arī nākošajā 4. jūlija vakarā tajā pašā laukā Valdim atkal medījums. Šoreiz gadu veca cūciņa. Vēl veiksmīgāks 4. jūlija vakars izrādījās Dikam Aivaram. Apvidū starp Jurjāniem un Zaļmežniekiem jau nopietnāks eksemplārs – četrgadīgs kuilis. 5. jūlijā Ilmārs Logins sēdēja vaktī savā personīgā kviešu lauka medību tornī. Garajos kviešos ilgi čabēja kaut kas neredzams. Varbūt sivēns, varbūt āpsis. Tomēr uz tehnoloģiskās slīdes parādījās neliels meža cūku pārstāvis. Viengadīgais veprēns pagalam bija.

Tajā pašā vakarā starp Brīvnīkiem un Salām stirnu mēģināja notvert divi nezināmi sētas suņi. Valdis Kaminskis raidīja divus

šāvienus. Suņi tika pabiedēti.

6. jūlijā mednieku kolektīvā atkal iedzīvotāju mutvārdu ziņojumi par vārnām un lapsām, kuras Pumpuru – Sprīdīšu apkārtnē apdraud mājputnus. Katru vakaru apvidu apstaigājām ar medību suni. Lapsas kļuva piesardzīgākas.

7. jūlijā Ērika Krasta kviešu laukā, pie tās saucamās Korejas, kārtējo maltīti ieturēja liels meža kuilis. No sava torniša uz zveru trāpīgu lodi raidīja Jānis Irbe. Šoreiz jau varēja redzēt pieņemamu ilkņu trofeju. Tajā pašā laukā Jānim vēlreiz laimējās 14. jūlijā. tika nomedītas divas gadu vecas meža cūkas.

Jānis Rozītis novēroja, ka kādu labības lauku intensīvi apmeklēja cūkas un sivēni. Izvēles nebija. 13. jūlijā šāva sivēnam. Tas bija lietderīgs eksperiments bara aizdzīšanai un svara noteikšanai. Pavasara sivēns svēra 13 kilogramus.

Vasaras mēneši ir raksturīgi ar daudzām mednieku šaušanas sacensībām. 12. jūlijā Raunas novada Drustos sacensībās Mētrienas medniekus pārstāvēja Jānis Trops, Gunārs Pastars, Intars Jurgis, Pēteris Bebris, Diks Aivars, Raivis Calmāns un Agris Dauģis. Teicams sniegums Pēterim Bebrim. Šaušanā ar medību karabīni 1. vieta.

Mētriena un tās apkārtnē ir bagāta ar meža dzīvniekiem. Staltbriežu skaists kļuvis

tik liels, ka nodara ievērojamus zaudējumus lauksaimniecībai un mežsaimniecībai. No briežu postījumiem vairāk cieš zemnieku Ērika Krasta un Frīdriha Hāzas labību tīrumi. Dodoties mežos no Ķimstniekiem Opsalas virzienā, paveras ista postaža. Lielākā daļa no jaunajām priedēm un eglēm lielās platībās ir neatgriezeniski nobojātas. Tāpēc šogad staltbriežu govju teļu medības atļauts uzsākt par mēnesi agrāk – no 12. jūlija. Izmaiņu pamats – teritorijas pārapsauzība. Pirmo staltbriedi sezonā 14. jūlijā Gravānu apkārtnē nomedēja Diks Aivars. Tā bija vienuļi kļīstoša briežu gov. 14. jūlijs veiksmīgs bija Jānim Irbem. Zemnieku saimniecības Bērziņi kviešu tīrumā tika pieveiktas divas pērnā gada meža cūkas.

18. jūlija vakaru Valdis Kaminskis pavadīja Rāksalā pie Rolanda Keļeņikova zālāja, kurā stingri rakņājušās meža cūkas. Krēslas stundā parādījās seši mazi meža cūku sivēni. Parasti pirmā iznāk sivēnu māte. Retāk pēdējā. Šoreiz sivēni rakņājās vieni paši. Iespējams, ka sivēnmāte gājusi bojā no kaimiņu kolektīva šāvieniem. Mētrienieši Rāksalā nebija medījuši. Tādā gadījumā palikušie ir droši upuri vilkiem un lūšiem. Sevišķi lūši regulāri klaino Rāksalā.

Jūlija pēdējās dienās staltbriežu govi Ļūmānu pusē nomedēja Rolands Družoks.

Ilmārs Grudulis

Es dodos pa saulainu ceļu
Līdz rudens vēlajām salnām,
Līdz pirmajam septembrim skolā,
Līdz pirmajai dienai klasē.
Šis saulainais septembra rīts
Ir zelta saulītes apspidēts,
Un katrā saulītes starā
Ir vasaras noslēpums tīts.

**Jauno mācību gadu
Mētrienas pamatskolā
iesāksim
1. septembrī plkst. 10.00.
Mēs Tevi gaidīsim!**
Skolas administrācija

Katra diena slēpj sevī iespējas un pārsteigumus...
Lai izdodas atklāt un izmantot tos!
Lai domu spārni, smalki kā zīds,
Nes vienmēr uz varavīksni!
Lai allaž uz pleca saules pilns rīts
Vērš nedienu zeltainā driksnā.

**Sveicam
augusta jubilārus!**

Levai Jermacānei	31.08. – 25
Atim Raudivam	05.08. – 30
Aivim Tropam	13.08. – 30
Olgai Zepai	03.08. – 30
Irēnai Tropiņai	12.08. – 35
Pēterim Prohorovam	01.08. – 60
Vijai Jeremejevai	03.08. – 65
Inārai Mālniecei	29.08. – 70
Austrai Gailei	08.08. – 75
Jevgenijai Kaufeldei	17.08. – 75
Marenai Karpovai	12.08. – 85

Vien abi kopā
Jūs esat debesis,
Vien abi kopā
Jūs esat strauts,
Kam kristāla lāses
No pazemes dziļumiem
Līdz jūrai vien divatā
Aizšūpot ļauts.
Vien abi kopā
Jūs esat patvērums
Viens otram,
Kad dvēseles nestunda klāt –
Ar vīriša spēku
Un sievietes maigumu
Nav baiļu pret bargāko negaisu stāt.

Sveicam
Jolantu Kalniņu un Jāni Freiju,
kopējo dzīves ceļu sākot.
Mētrienas pagasta pārvalde

Ikkatram dzīvē ir savs stikla kalns,
Kāds sapnis, kuram visu mūžu velta,
Spožs vara zirgs, vai sudrabaini salns,
No īsta – vai no izdomāta zelta...

Sveicam **Inesi Podiņu** jubilejā!
Lai pietiek spēka visam, ko dari,
lai veiksmē, izturība un prieks!
Mētrienas pagasta pārvalde

**„...mana bērnība,
ved mani uz
mājām ...”**

15. septembrī plkst. 15.00
Mētrienas tautas namā tikšanās ar
mūsu novadnieku, dzejnieku
Leonu Briedi.

Visi laipni gaidīti!

LĪDZJŪTĪBAS

Nāks rudens, birs lapu zelts,
Rītos rasa kā dimanti mirdzēs,
Upe brāzmaini šalks.
Tik tavu balsi vairs nesadzirdēs...
(M. Jansone)

2014. gada 7. augustā 72 gadu
vecumā miris **Jānis Bogdanovs.**

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

Izsaku līdzjūtību ģimenei un visiem
tuviniekiem, sakarā ar
Jāņa Bogdanova zaudējumu.
Esiet stipri sāpju pārvarēšanā.
Ilmārs Grudulis

Skaniet klusu, dzimtie meži,
Kapu vijā mētras zied;
Raugieties, cik lēnā gaitā
Baltais arājs mājup iet.
(S. Kaldupe)

Skumju brīdī esam kopā ar **Inetu** un
viņas ģimeni, tēti zemes klēpī guldot.
Ināra, Inese, Jeļena, Taņa, Jolanta

Smilšu laukumos SPORTS

Jūnijā un jūlijā Madonas karjera eze-
ra krastu smilšu laukumos notika novada
atklātais čempionāts pludmales volejbo-
lā. Mētrienas sportisti startēja tikai vīriešu
grupā. Spēlēja trijās komandās. Arturs
Fridrihsons ar Uldi Cirsi, Andris Seržāns

ar Edmundu Maltu, Jurgis Seržāns ar
Matīsu Berkmani. No vairāk kā trīsdesmit
komandām divpadsmit iekļuva finālā. Tajā
skaitā visi mētrienieši. Finālspeles notika
30. jūlijā. Finālā ar Jurgis Seržānu spēlēja
Armands Grudulis. Tomēr nevienai no
mētrieniešu komandām neizdevās iekļūt
pirmajā trijniekā.

Toties ļoti iepriecina Edgara Toča spē-
le Latvijas čempionātā. Līdz 1. augustam
notikuši četri čempionāta posmi Rīgā,

Jēkabpilī, Saulkrastos un Majoros. Visos
uzvarējis Edgars Točs kopā ar pārinieku
Rihardu Finsteru. Stabils un Mētrienai
tīkams panākums. Edgars un Rihards
piedalījušies arī divos posmos un abos
uzvarējuši Igaunijas valsts čempionātā.

27. jūlijā Mētrienas volejbola koman-
da piedalījās Ošupes pagasta sporta
spēlēs Degumniekos. Izcīnīja 2. vietu.

Ilmārs Grudulis